

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1673 IRÁNYELVE

(2018. október 23.)

a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdeletről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 83. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A pénzmosás és a hozzá kapcsolódó terrorizmusfinanszírozás, illetve szervezett bűnözés továbbra is jelentős, uniós szintű probléma, amely károsan érinti a pénzügyi szektor integritását, stabilitását és hírnevét, és veszélyt jelent az Unió belső piacára és belső biztonságára nézve. E jelenségek kezelése, valamint az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ alkalmazásának kiegészítése és megerősítése érdekében ezen irányelv célja a pénzmosás elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelem, valamint az illetékes hatóságok közötti hatékonyabb és gyorsabb, határokon átnyúló együttműködés lehetővé tétele.
- (2) A kizárólag nemzeti vagy akár uniós szinten elfogadott intézkedések nemzetközi koordináció és együttműködés nélkül igen korlátozott hatást fejtenének ki. Az Unió által a pénzmosás elleni küzdelem terén elfogadott intézkedéseknek ezért összhangban kell állniuk a nemzetközi fórumokon tett egyéb lépésekkel, és legalább ugyanolyan szigorúaknak kell lenniük.
- (3) Az uniós fellépések során továbbra is különös figyelmet kell fordítani a Pénzügyi Akció Munkacsoport (a továbbiakban: az FATF) által megfogalmazott ajánlásokra, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő más nemzetközi szervezetek és testületek által elfogadott eszközökre. A vonatkozó uniós jogi aktusokat adott esetben szorosabban össze kell hangolni az FATF által 2012 februárjában elfogadott, a pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás és a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdeletről szóló nemzetközi standardokkal (a továbbiakban: a felülvizsgált FATF-ajánlások). Az Európa Tanács pénzmossásról, a bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról, valamint a terrorizmus finanszírozásáról szóló egyezményének aláíró feleként az Uniónak át kell ültetnie jogrendjébe az említett egyezményben foglalt előírásokat.
- (4) A 2001/500/IB tanácsi kerethatározat ⁽³⁾ meghatározza a pénzmosás bűncselekménynek minősítésére vonatkozó követelményeket. A kerethatározat azonban nem elég átfogó, és a pénzmosás jelenlegi büntetendősége nem kellőképpen koherens a pénzmosás elleni, egész Unióra kiterjedő hatékony küzdelemhez, ami végrehajtási hiányosságokhoz vezet és hátráltatja a különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködést.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2018. szeptember 12-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. október 11-i határozata.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2001/500/IB kerethatározata (2001. június 26.) a pénzmossásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról (HL L 182., 2001.7.5., 1. o.).

- (5) A pénzmosás alapcselekményének minősülő büntetendő cselekmények fogalom meghatározásának valamennyi tagállamban kellőképpen egységesnek kell lennie. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy minden olyan jogsértés, amely az ezen irányelvben meghatározott tartamú szabadságvesztéssel büntetendő, a pénzmosás alapcselekményének minősüljön. Ezenfelül – amennyiben ezen büntetési tételek alkalmazásából ez önmagában nem következik – a tagállamoknak az ezen irányelvben felsorolt bűncselekményi kategóriák valamelyikébe be kell sorolniuk a megfelelő további bűncselekményeket. Ebben az esetben a tagállamok eldönthetik, hogy milyen módon határozzák meg az egyes kategóriákba tartozó bűncselekmények körét. Amennyiben a bűncselekményi kategóriában – mint például a terrorizmus vagy a környezettel kapcsolatos bűncselekmények esetében – vannak olyan bűncselekmények, amelyeket uniós jogi aktusok határoznak meg, ennek az irányelvnek hivatkoznia kell az említett jogi aktusokra. A tagállamoknak azonban az ilyen jogi aktusokban meghatározott minden bűncselekményt a pénzmosás alapcselekményének kell tekinteniük. Az alapcselekmény elkövetésében való bármilyen, a nemzeti jog értelmében büntetendő részvétel egyben ezen irányelv alkalmazásában is büntetendő cselekménynek tekintendő. Amennyiben az uniós jog lehetővé teszi a tagállamok számára a büntetőjogi szankcióktól eltérő szankciók alkalmazását, ez az irányelv nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy az ilyen esetekben a jogsértéseket ezen irányelv alkalmazásában alapcselekménynek minősítsék.
- (6) A virtuális fizetőeszközök használata új kockázatokat és kihívásokat hordoz magában a pénzmosás elleni küzdelem szempontjából. A tagállamoknak biztosítaniuk kell e kockázatok megfelelő kezelését.
- (7) A közhivatalt betöltő személyek által elkövetett pénzmosási bűncselekmények a közszférára és a közintézmények integritására gyakorolt hatása miatt a tagállamok számára lehetővé kell tenni annak fontolóra vételét, hogy nemzeti keretükbe – jogi hagyományaikkal összhangban – szigorúbb büntetéseket illesszenek be a közhivatalt betöltő elkövetők vonatkozásában.
- (8) A felülvizsgált FATF-ajánlásokkal összhangban a közvetlen, illetve közvetett adókkal kapcsolatos adóbűncselekményeket le kell fednie a büntetendő cselekmény fogalom meghatározásának. Mivel előfordulhat, hogy egyes tagállamokban más-más adóbűncselekmények minősülnek az ezen irányelvben meghatározott szankciók által büntetendő cselekménynek, az adóbűncselekmények nemzeti jog szerinti fogalom meghatározása eltérhet. Ezen irányelvnek azonban nem célja a nemzeti jog szerinti, adóbűncselekményre vonatkozó fogalom meghatározások harmonizálása.
- (9) A tagállamoknak a pénzmosással kapcsolatos büntetőeljárások során a lehető legnagyobb mértékű támogatást kell nyújtaniuk egymásnak, és gondoskodniuk kell arról, hogy az információcserére a nemzeti joggal és a hatályos uniós jogi kerettel összhangban hatékonyan és kellő időben kerüljön sor. Az alapcselekmények nemzeti jog szerinti fogalom meghatározásai közötti eltérések nem akadályozhatják a pénzmosással kapcsolatos büntetőeljárások során folytatott nemzetközi együttműködést. Erősíteni kell a harmadik országokkal folytatott együttműködést, különösen a pénzmosás elleni küzdelmet célzó hatékony intézkedések és mechanizmusok kialakításának ösztönzése és támogatása, valamint az e téren folytatott jobb nemzetközi együttműködés biztosítása révén.
- (10) Ez az irányelv nem alkalmazandó a pénzmosásra, amennyiben a szóban forgó vagyon az Unió pénzügyi érdekeit érintő, az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ megállapított különös szabályok hatálya alá tartozó bűncselekményekből származik. Ez nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy nemzeti szinten ezen irányelvet, valamint az (EU) 2017/1371 irányelvet egyetlen átfogó keretben ültessék át a nemzeti jogba. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 325. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamoknak az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás elleni küzdelem terén ugyanazokat az intézkedéseket kell meghozniuk, mint amelyeket a saját pénzügyi érdekeiket érintő csalás elleni küzdelem terén hoznak.
- (11) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzmosáshoz kapcsolódó cselekmények egyes fajtái akkor is büntetendők legyenek, ha elkövetőjük azonos a vagyont létrehozó büntetendő cselekmény elkövetőjével (saját jövedelem tisztára mosása). Ilyen esetekben, amennyiben a pénzmosás nem csupán a birtoklást vagy a felhasználást fedi le, hanem a vagyon átruházására, átalakítására, eltitkolására vagy leplezésére is kiterjed, és a büntetendő cselekmény által okozott kárhoz képest további kárt eredményez – például a büntetendő cselekményből származó vagyon forgalomba hozásával és így a vagyon jogellenes eredetének eltitkolásával –, akkor e pénzmosási cselekmény büntetendő.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás elleni büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o.).

- (12) Annak érdekében, hogy a büntetőjogi intézkedések hatékonyak legyenek a pénzmosással szemben, a büntetőjogi felelősség megállapításának lehetségesnek kell lennie egyrészt annak megállapítása nélkül, hogy a vagyon pontosan mely büntetendő cselekmény eredményeképpen jött létre, másrészt a büntetendő cselekmény miatt korábban vagy egyidejűleg büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet megkövetelése nélkül, figyelembe véve valamennyi releváns körülményt és bizonyítékot. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ezt a nemzeti jogrendszerükkel összhangban ne jogalkotás útján biztosítsák. A pénzmosással kapcsolatos büntetőeljárás szempontjából továbbá nem jelenthet akadályt az a tény, hogy a büntetendő cselekményt másik tagállamban vagy valamely harmadik országban követték el, figyelemmel az ezen irányelvben foglalt feltételekre is.
- (13) Ezen irányelv célja, hogy szándékos és annak tudatában történő elkövetés esetén, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik, a pénzmosást bűncselekménnyé nyilvánítsa. E tekintetben – a 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ tág értelemben meghatározott „bűncselekményből származó jövedelem” fogalom meghatározásával összhangban – ez az irányelv nem tehet különbséget azon helyzetek között, amelyekben a vagyon közvetlenül származik büntetendő cselekményből és azon helyzetek között, amelyekben a vagyon közvetett módon származik büntetendő cselekményből. Minden egyes esetben, amikor azt vizsgálják, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik-e, és hogy a személynek erről tudomása volt-e, mindig figyelembe kell venni az adott ügy egyedi körülményeit, például azt, hogy a vagyon értéke aránytalan-e a vádlott jogszerű jövedelméhez képest, vagy hogy a büntetendő cselekményre és a vagyonszerzésre azonos időszakon belül került-e sor. A szándékra és a tudomásra objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni. Mivel ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg a bűncselekmények és a szankciók fogalom meghatározására vonatkozóan a pénzmosás területén, a tagállamok szigorúbb büntetőjogi szabályokat is elfogadhatnak vagy fenntarthatnak e területen. A tagállamok például rendelkezhetnek úgy, hogy a hanyag vagy tudatos gondatlanságból elkövetett pénzmosás is bűncselekménynek minősüljön. A gondatlanságból elkövetett pénzmosásra történő, ezen irányelvben szereplő hivatkozásokat úgy kell értelmezni, mint amelyek az ilyen magatartást bűncselekménnyé nyilvánító tagállamoknak szólnak.
- (14) A pénzmosás egész Unióra kiterjedő visszaszorítása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy annak büntetési tétele felső határa legalább négy év szabadságvesztés legyen. Ez a kötelezettség nem érinti a szankciók egyéniesítését és alkalmazását, valamint az ítéleteknek az egyedi ügyek konkrét körülményeivel összhangban történő végrehajtását. A tagállamoknak további szankciókat és intézkedéseket is elő kell írniuk, például pénzbeli szankciókat, a közfinanszírozásból – ideértve a közbeszerzési eljárásokat, támogatásokat és koncessziókat is – való ideiglenes vagy végleges kizárást, valamint egyes kereskedelmi tevékenységek gyakorlásától, illetve választott vagy közhivatali tisztségek betöltésétől való ideiglenes eltiltást. Ez a kötelezettség nem érinti a bíró vagy bíróság annak eldöntésére vonatkozó mérlegelési jogkörét, hogy – az adott eset valamennyi körülményének figyelembevételével – kiszab-e további szankciókat vagy intézkedéseket.
- (15) Bár az ítéletek súlyosításának kötelezettsége nem áll fenn, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a bíró, illetve a bíróság az ítélet meghozatalakor figyelembe vehesse az ebben az irányelvben meghatározott súlyosító körülményeket. Továbbra is a bíró, illetve a bíróság jogosult arról határozni, hogy az adott súlyosító körülmények alapján súlyosítja-e az ítéletet az adott eset összes ténybeli elemének figyelembevételét követően. A tagállamoknak nem kell kötelezően rendelkezniük a súlyosító körülményekről, amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik, hogy a 2008/841/IB tanácsi kerethatározatban ⁽²⁾ meghatározott bűncselekmények vagy a kötelezett szolgáltató nevében eljáró természetes személyek által a szakmai tevékenységeik gyakorlása során elkövetett bűncselekmények önálló bűncselekményként büntetendők, és ez szigorúbb szankciókat eredményezhet.
- (16) A bűncselekmény elkövetési eszközei és az abból származó jövedelem befagyasztása és elkobzása megszünteti a bűnözés pénzügyi ösztönzőit. A 2014/42/EU irányelv minimumszabályokat állapít meg a büntetőügyekben a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek a befagyasztására és elkobzására vonatkozóan. Az említett irányelv továbbá előírja a Bizottságnak, hogy jelentést tegyen az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az említett irányelv végrehajtásáról, valamint hogy szükség esetén megfelelő javaslatokat terjesszen elő. A tagállamoknak legalább a 2014/42/EU irányelvben meghatározott valamennyi esetben biztosítaniuk kell a bűncselekmény elkövetési eszközei és az abból származó jövedelem befagyasztását és elkobzását. A tagállamoknak továbbá komolyan fontolóra kell venniük, hogy lehetővé tegyék az elkobzást minden olyan esetben, amikor nem lehet megindítani vagy lezárni a büntetőeljárást, ideértve azokat az eseteket is, amikor az elkövető elhunyt. Az Európai Parlament és a Tanács által a 2014/42/EU irányelvet kísérő nyilatkozatban kifejtett kérésnek megfelelően a Bizottság jelentést fog benyújtani, amelyben elemzi a bűnözői tevékenységekből származó vagyon elkobzására vonatkozó további közös szabályok bevezetésének megvalósíthatóságát és lehetséges előnyeit, ideértve azt az esetet is, amikor az ilyen jellegű tevékenységekben részt vevő adott személyt vagy személyeket nem ítélik el. Az említett elemzés figyelembe fogja venni a tagállamok jogi hagyományai és jogrendszerei közötti különbségeket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/42/EU irányelve (2014. április 3.) a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról (HL L 127., 2014.4.29., 39. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2008/841/IB kerethatározata (2008. október 24.) a szervezett bűnözés elleni küzdelemről (HL L 300., 2008.11.11., 42. o.).

- (17) Az elkövetők és a büntetendő cselekményből származó jövedelem mobilitására, valamint a pénzmosás elleni küzdelemhez szükséges összetett, határokon átnyúló nyomozásokra tekintettel valamennyi tagállamnak meg kell állapítania joghatóságát annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok nyomozást, illetve büntetőeljárást indíthassanak az ilyen cselekmények kapcsán. A tagállamoknak ilyen módon biztosítaniuk kell, hogy joghatóságuk azokra az esetekre is kiterjedjen, amikor a bűncselekmény elkövetésére saját területükről, információs és kommunikációs technológiai eszközök felhasználásával került sor, függetlenül attól, hogy az eszköz az adott tagállam területén vagy azon kívül van-e.
- (18) A 2009/948/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ és a 2002/187/IB tanácsi határozat ⁽²⁾ értelmében az ugyanazon cselekmények miatt ugyanazon személlyel szemben párhuzamos büntetőeljárást folytató két vagy több tagállam illetékes hatóságainak az Eurojust közreműködésével közvetlen konzultációt kell egymással kezdeniük, különösen azt biztosítandó, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó minden bűncselekmény miatt büntetőeljárás induljon.
- (19) A pénzmosási bűncselekmények sikeres nyomozása és a büntetőeljárás sikerének biztosítása érdekében az ilyen bűncselekmények nyomozásáért, illetve a büntetőeljárásért felelős személyek számára lehetővé kell tenni olyan hatékony nyomozási eszközök igénybevételét, mint amelyeket például a szervezett bűnözés és más súlyos bűncselekmények elleni küzdelem során alkalmaznak. Ezért biztosítani kell a kellő személyzet, célzott képzés, erőforrások és naprakész technológiai kapacitás rendelkezésreállítását. Az említett eszközök nemzeti joggal összhangban történő igénybevételének célzottnak kell lennie, és annak során figyelembe kell venni az arányosság elvét és a nyomozás tárgyát képező bűncselekmények jellegét és súlyosságát, továbbá tiszteletben kell tartani a személyes adatok védelméhez való jogot.
- (20) Ez az irányelv felváltja a 2001/500/IB kerethatározat bizonyos rendelkezéseit azon tagállamok vonatkozásában, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező.
- (21) Ez az irányelv tiszteletben tartja az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkében elismert elveket, és tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat és szabadságokat, valamint figyelembe veszi azokat az elveket, amelyeket különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája, többek között annak II., III., V. és VI. címe határoz meg, és amelyek magukban foglalják többek között a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a bűncselekmények és a büntetések jogszerűségének és arányosságának elvét, amely kiterjed a büntetőjog pontosságára, egyértelműségére és kiszámíthatóságára vonatkozó követelményekre, az ártatlanság vélelmére, valamint a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak az ügyvédi segítség igénybevételéhez és a tisztességes eljáráshoz való jogára, továbbá az önvádra kötelezés tilalmára. Ezt az irányelvet az említett jogokkal és alapelvekkel összhangban kell végrehajtani, figyelembe véve továbbá az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát és a nemzetközi jog szerint fennálló más emberi jogi kötelezettségeket.
- (22) mivel ezen irányelv célját – nevezetesen azt, hogy a pénzmosás tekintetében valamennyi tagállam hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókat alkalmazzon – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban ezen irányelv léptéke és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (23) Az EUSZ-hoz és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt ezen irányelv elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (24) Az EUSZ-hoz és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. A 2001/500/IB kerethatározat továbbra is kötelező és alkalmazandó Dániára,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg a pénzmosás területén a bűncselekmények fogalommeghatározására és a szankciókra vonatkozóan.

⁽¹⁾ A Tanács 2009/948/IB kerethatározata (2009. november 30.) a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről (HL L 328., 2009.12.15., 42. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2002/187/IB határozata (2002. február 28.) a bűnözés súlyos formái elleni fokozott küzdelem céljából az Eurojust létrehozásáról (HL L 63., 2002.3.6., 1. o.).

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a pénzmosásra, amennyiben a szóban forgó vagy az Unió pénzügyi érdekeit érintő, az (EU) 2017/1371 irányelvben megállapított különös szabályok hatálya alá tartozó bűncselekményekből származnak.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „büntetendő cselekmény”: bármely olyan bűncselekmény elkövetésében való büntetőjogi részvétel, amely esetében a nemzeti joggal összhangban a büntetési tétel felső határa egy évet meghaladó tartamú szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés, illetve azon tagállamok tekintetében, amelyek jogrendszere a bűncselekményekre minimum büntetési tételt ír elő, a büntetési tétel alsó határa hat hónapot meghaladó tartamú szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés. Az alábbi kategóriákba tartozó bűncselekmények minden esetben büntetendő cselekménynek minősülnek:
 - a) bűnszervezetben való részvétel és védelmi pénz szedése, beleértve a 2008/841/IB kerethatározatban foglalt bármely bűncselekményt;
 - b) terrorizmus, beleértve az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - c) emberkereskedelem és migránsok csempészése, beleértve a 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ és a 2002/946/IB tanácsi kerethatározatban ⁽³⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - d) szexuális kizsákmányolás, beleértve a 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - e) kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme, beleértve a 2004/757/IB tanácsi kerethatározatban ⁽⁵⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - f) tiltott fegyverkereskedelem;
 - g) lopott és egyéb javak tiltott kereskedelme;
 - h) korrupció, beleértve az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményben ⁽⁶⁾ és a 2003/568/IB tanácsi kerethatározatban ⁽⁷⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - i) csalás, beleértve a 2001/413/IB tanácsi kerethatározatban ⁽⁸⁾ foglalt bármely bűncselekményt;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/36/EU irányelve (2011. április 5.) az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 101., 2011.4.15., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2002/946/IB kerethatározata (2002. november 28.) a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni küzdelem büntetőjogi keretének megerősítéséről (HL L 328., 2002.12.5., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/93/EU irányelve (2011. december 13.) a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 335., 2011.12.17., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2004/757/IB kerethatározata (2004. október 25.) a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról (HL L 335., 2004.11.11., 8. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács jogi aktusa (1997. május 26.) az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján, az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezmény kidolgozásáról (HL C 195., 1997.6.25., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 2003/568/IB kerethatározata (2003. július 22.) a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről (HL L 192., 2003.7.31., 54. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 2001/413/IB kerethatározata (2001. május 28.) a nem készpénzes fizetőszerzőkkel összefüggő csalás és hamisítás elleni küzdelemről (HL L 149., 2001.6.2., 1. o.).

- j) pénzhamisítás, beleértve a 2014/62/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - k) iparjogvédelmi jogok megsértése és termékhamisítás;
 - l) környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ vagy a 2009/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - m) szándékos emberölés, súlyos testi sértés;
 - n) emberrablás, személyi szabadság megsértése és túszejtés;
 - o) rablás vagy lopás;
 - p) csempészés;
 - q) a közvetlen és a közvetett adózáshoz kapcsolódó bűncselekmények a nemzeti jogban meghatározottak szerint;
 - r) zsarolás;
 - s) hamisítás;
 - t) kalózkodás;
 - u) bennfentes kereskedelem és piaci manipuláció, beleértve a 2014/57/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - v) számítástechnikai bűnözés, beleértve a 2013/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ foglalt bármely bűncselekményt.
2. „vagyoni”: mindennemű vagyoni eszköz, beleértve az anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan, materiális vagy immateriális javakat, valamint bármilyen formájú olyan jogi dokumentum vagy okirat, ideértve az elektronikus és digitális is, amely bizonyítja az ilyen vagyoni eszközökhöz fűződő jogcímet vagy a bennük lévő érdekeltséget;
3. „jogi személy”: minden, az alkalmazandó jog értelmében jogi személyiséggel rendelkező jogalany, kivéve az államokat és a közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi testületeket, valamint a közjogi nemzetközi szervezeteket.

3. cikk

Pénzmosási bűncselekmények

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendőnek minősüljenek a következő magatartások:

- a) vagyon átalakítása vagy átruházása annak tudatában, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik, a vagyon jogellenes eredetének eltitkolása vagy leplezése céljából, vagy az ilyen cselekmény elkövetésében részt vevő személy részére a tettehez fűződő jogkövetkezmények elkerüléséhez való segítségnyújtás céljából;
- b) a vagyon valódi jellegének, forrásának, helyének, rendelkezésre állásának, mozgásának, a hozzá fűződő jogoknak vagy tulajdonjogának eltitkolása vagy leplezése annak tudatában, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik;
- c) vagyon megszerzése, birtoklása vagy használata a szerzés időpontjában annak tudatában, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett magatartás bűncselekményként büntetendő legyen, ha az elkövető gyanította vagy tudnia kellett volna, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/62/EU irányelve (2014. május 15.) az euro és más pénznemek hamisítás elleni, büntetőjog általi védelméről, valamint a 2000/383/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 151., 2014.5.21., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/99/EK irányelve (2008. november 19.) a környezet büntetőjog általi védelméről (HL L 328., 2008.12.6., 28. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/123/EK irányelve (2009. október 29.) a hajók által okozott szennyezésről és a jogsértésekre alkalmazandó szankciók bevezetéséről szóló 2005/35/EK irányelv módosításáról (HL L 280., 2009.10.27., 52. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/57/EU irányelve (2014. április 16.) a piaci visszaélések büntetőjogi szankcióiról (a piaci visszaélésekről szóló irányelv) (HL L 173., 2014.6.12., 179. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/40/EU irányelve (2013. augusztus 12.) az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 218., 2013.8.14., 8. o.).

- (3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket a következők biztosítására:
- az azon büntetendő cselekményért való büntetőjogi felelősség korábbi vagy egyidejű megállapítása, amely cselekményből a vagyon származik, nem előfeltétele az (1) és az (2) bekezdésben említett bűncselekményekért való büntetőjogi felelősség megállapításának;
 - amennyiben megállapítást nyer, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik, az (1) és a (2) bekezdésben említett bűncselekményekért való büntetőjogi felelősség megállapítása anélkül is lehetséges, hogy sor kerülne az említett büntetendő cselekménnyel kapcsolatos összes tényállási elem, illetve összes körülmény megállapítására, ideértve az elkövető személyazonosságát is;
 - az (1) és az (2) bekezdésben említett bűncselekmények kiterjednek az olyan magatartás révén megszerzett vagyonra is, amely más tagállam vagy harmadik ország területén valósult meg, feltéve, hogy az adott magatartás belföldi megvalósulása esetén büntetendő cselekménynek minősülne.
- (4) Az e cikk (3) bekezdése c) pontjában említett esetben a tagállamok ezenkívül megkövetelhetik, hogy a szóban forgó magatartásnak az elkövetés helye szerinti másik tagállam vagy harmadik ország nemzeti joga alapján is bűncselekménynek kell minősülnie, kivéve, ha az adott magatartás a 2. cikk 1. pontjának a)–e) és h) pontjában említett bűncselekmények valamelyikét valósítja meg, az alkalmazandó uniós jogban meghatározottaknak megfelelően.
- (5) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett magatartás bűncselekménynek minősüljön, ha azt olyan személyek valósítják meg, akik elkövették vagy részt vettek abban a büntetendő cselekményben, amelyből a vagyon származik.

4. cikk

Bűnsegély, felbujtás és kísérlet

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében említett bűncselekmények elkövetéséhez nyújtott bűnsegély, az azokra való felbujtás vagy azok elkövetésének kísérlete bűncselekményként büntetendő legyen.

5. cikk

Természetes személyekkel szembeni szankciók

- A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. és 4. cikkben említett bűncselekmények hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal legyenek büntetendőek.
- A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében említett bűncselekmények büntetési tételének felső határa legalább négy év szabadságvesztés legyen.
- A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására is, hogy a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekményeket elkövető természetes személyekkel szemben szükség esetén további szankciókat vagy intézkedéseket alkalmazzanak.

6. cikk

Súlyosító körülmények

- A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében, valamint a 4. cikkben említett bűncselekmények vonatkozásában a következő körülmények súlyosító körülménynek minősüljenek:
 - a bűncselekményt a 2008/841/IB kerethatározat meghatározása szerinti bünszervezet keretében követték el; vagy
 - az elkövető az (EU) 2015/849 irányelv 2. cikke értelmében vett valamely kötelezett szolgáltató, és a bűncselekményt szakmai tevékenységének gyakorlása során követte el.
- A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében és a 4. cikkben említett bűncselekmények vonatkozásában a következő körülmények súlyosító körülménynek minősüljenek:
 - a pénzmosás tárgyát képező vagyon jelentős értékű, vagy
 - a pénzmosás tárgyát képező vagyon a 2. cikk 1. pontjának a)–e) és h) pontjában említett bűncselekmények valamelyikéből származik.

7. cikk

Jogi személyek felelőssége

- A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében és a 4. cikkben említett bármely bűncselekményért, amelyet akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely a következők egyikén alapul:
 - a jogi személy képviselőjének joga;

- b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga; vagy
- c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának joga.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, amennyiben valamely, az e cikk (1) bekezdésében említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé, hogy az adott jogi személy javára egy neki alárendelt személy a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében és a 4. cikkben említett valamely bűncselekményt elkövesse.

(3) A jogi személyeknek az e cikk (1) és (2) bekezdése alapján fennálló felelőssége nem zárja ki a büntetőeljárás lefolytatását azon természetes személyek ellen, akik a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében és a 4. cikkben említett bűncselekmények valamelyikét tettesként, felbujtóként vagy bűnsegédként követik el.

8. cikk

Jogi személyekre alkalmazható szankciók

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 7. cikk alapján felelősségre vont jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyen sújtható, amely szankciókba beletartoznak a büntetőjogi vagy nem büntetőjogi jellegű pénzbeli szankciók és beletartozhatnak egyéb szankciók is, mint például:

- a) kizárás az állami kedvezményekből vagy támogatásokból;
- b) a közfinanszírozásból való ideiglenes vagy végleges kizárás, ideértve a közbeszerzési eljárásokat, támogatásokat és koncessziókat;
- c) valamely üzleti tevékenység gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;
- d) bírósági felügyelet alá helyezés;
- e) bíróság által elrendelt felszámolás;
- f) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárása.

9. cikk

Elkobzás

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy illetékes hatóságai a 2014/42/EU irányelvvel összhangban adott esetben befagyasszák, illetve elkobozzák az ezen irányelvben említett bármely bűncselekmény elkövetéséből vagy bűncselekményben való közreműködésből származó jövedelmet, valamint az ilyen bűncselekmények elkövetéséhez vagy az abban való közreműködéshez felhasznált vagy felhasználni szándékozott eszközöket.

10. cikk

Joghatóság

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket a 3. és 4. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozó joghatóságának megállapítására, amennyiben:

- a) a bűncselekményt egészben vagy részben a területén követték el;
- b) az elkövető a tagállam állampolgára.

(2) A tagállam tájékoztatja a Bizottságot, ha úgy dönt, hogy joghatóságát kiterjeszti a 3. és 4. cikkben említett, a területén kívül elkövetett bűncselekményekre, amennyiben:

- a) az elkövető szokásos tartózkodási helye az adott tagállam területén van;
- b) a bűncselekményt az adott tagállam területén letelepedett jogi személy javára követték el.

(3) Amennyiben a 3. és 4. cikkben említett valamely bűncselekmény több tagállam joghatósága alá tartozik, és ugyanazon tények alapján az érintett tagállamok bármelyike jogszerűen eljárhat, az érintett tagállamok együttműködnek annak eldöntésében, hogy melyikük folytassa le a büntetőeljárást az elkövetővel szemben, annak érdekében, hogy az eljárást egyetlen tagállamban összpontosítsák.

A következő tényezőket figyelembe kell venni:

- a) annak a tagállamnak a területe, ahol a bűncselekményt elkövették;
- b) az elkövető állampolgársága vagy lakóhelye;
- c) a sértett vagy sértettek származási országa; valamint
- d) az a terület, ahol az elkövetőt megtalálták.

Az ügyet adott esetben és a 2009/948/IB kerethatározat 12. cikkével összhangban az Eurojust-hoz kell utalni.

11. cikk

Nyomozási eszközök

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében és a 4. cikkben említett bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozásért vagy büntetőeljárásért felelős személyeknek, egységeknek vagy szolgálatoknak olyan hatékony nyomozási eszközök álljanak rendelkezésükre, mint amelyeket például a szervezett bűnözés vagy az egyéb súlyos bűncselekmények elleni küzdelem során alkalmaznak.

12. cikk

A 2001/500/IB kerethatározat egyes rendelkezéseinek felváltása

Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező, ez az irányelv a 2001/500/IB kerethatározat 1. cikke b) pontjának és 2. cikkének helyébe lép, az említett kerethatározat nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező, a 2001/500/IB kerethatározatnak az első bekezdésben említett rendelkezéseire való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

13. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. december 3-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

14. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság 2022. december 3-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben hozták meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek.

A Bizottság 2023. december 3-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli ezen irányelvnek a pénzmosás elleni küzdelemben játszott szerepét, valamint az alapvető jogokra és szabadságokra gyakorolt hatását. A Bizottság az említett jelentés alapján szükség esetén jogalkotási javaslatot nyújt be ezen irányelv módosítása céljából. A Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által nyújtott információkat.

15. cikk

Hatálybelépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

16. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződésnek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. október 23-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

K. EDTSTADLER